

Psychologia kliniczna dziecka

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2023/2024
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	I stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Koordinator przedmiotu	Dr Kmila Potocka-Pirosz
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Prowadzący zajęcia	dr hab. Olga Jauer-Niworowska

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	II rok , II semestr	Liczba punktów ECTS	1.8

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)	30	1,2
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	15	0,6

3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Przekazanie studentom wiedzy na temat czynników genetycznych, psychologicznych, neurologicznych i środowiskowych kształtujących zachowania i emocje dziecka oraz mogących spowodować pojawienie się zaburzeń w funkcjonowaniu psychicznym, ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania językowego i komunikacyjnego
C2	
C3	

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	zna podstawową terminologię psychologiczną
W2	rozumie wpływ czynników genetycznych, poziomu wrażliwości neuronalnej oraz czynników środowiskowych na ujawnienie się zaburzeń w funkcjonowaniu psychicznym dzieci
W3	zna podstawową terminologię specjalistyczną związaną z zaburzeniami funkcjonowania psychicznego dzieci (zaburzenia depresyjne, lękowe, zaburzenia zachowania, ADHD, ADD, ASD)
W4	zna i rozumie zależności między trudnościami/zaburzeniami w funkcjonowaniu psychicznym a zaburzeniami zachowań językowych komunikacyjnych (np. w mutyzmie wybiórczym, jąkanii, zaburzeniach konwersyjnych)
W5	rozumie konieczność współpracy logopedy z zespołem wielospecjalistycznym w pracy z dziećmi z zaburzeniami mowy

Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	opisać znaczenie czynników genetycznych, neurologicznych i środowiskowych dla funkcjonowania psychicznego dziecka
U2	powiązać obserwowane u pacjenta trudności w komunikacji werbalnej ze sposobem funkcjonowania psychicznego
Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:	
K1	współpracy z zespołem wielospecjalistycznym
K2	współpracy z rodziną pacjenta

5. ZAJĘCIA		
Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
wykład	Podstawowe pojęcia psychologiczne (percepcja, emocje, pamięć, motywacja, motoryka i ich znaczenie w komunikacji)	W1
	Rola czynników genetycznych, neurobiologicznych i środowiskowych w rozwoju psychicznym	W1,W2, U1
	Obszar zainteresowań psychologii klinicznej – objawy i przyczyny zaburzeń w funkcjonowaniu psychicznym dzieci	W1,W2, W3,U1,
	Zaburzenia psychiczne a zaburzenia w funkcjonowaniu komunikacyjnym i rozwoju językowym	W1,W2,W3,W4, U1,U2,K1, K2
	Trudności w porozumiewaniu się osób z zaburzeniami lękowymi (np. fobia społeczna a trudności w komunikacji werbalnej)	W1,W2,W3,W4, U1,U2,K1, K2
	Wpływ zaburzeń zachowania na jakość komunikacji (jak zrozumieć dziecko z ADHD)	W1,W2,W3,W4, U1,U2,K1, K2
	Zaburzenia ze spektrum autyzmu a komunikacja	W1,W2,W3,W4, U1,U2,K1, K2
	Rola wsparcie rodziny i terapeutów w pomocy dzieciom z zaburzeniami psychicznymi i komunikacyjnymi	W1,W2,W3,W4,W5, U1,U2,K1, K2

6. LITERATURA
Obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Aronson E.: Człowiek – istota społeczna. PWN, Warszawa 1978. (pojęcie dysonansu poznawczego Leona Festingera) 2. Bobkovicz – Lewartowska L.: Autyzm dziecięcy, zagadnienia diagnozy i terapii. Oficyna wydawnicza „Impuls”, Kraków 2000. (str. 15125) 3. Bogdanowicz M.: Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym. WSIP, Warszawa 1985. 4. Fedorowska W., Wardowska B.: Wywiad biologiczno – środowiskowy do wykrywania wczesnych uwarunkowań zaburzeń mowy. Zakład Logopedii, U. Gd.. Gdańsk 1992.

5. Herzyk A., Borkowska A. (redakcja): Neuropsychologia emocji. Poglądy, badania, klinika. Wydawnictwo UMCS, Lublin 1999. (strony 13–59)
6. Jankowski K.: Od psychiatrii biologicznej do humanistycznej... dwadzieścia lat później. Jacek Santorski & CO, Agencja Wydawnicza, Warszawa 1994. (str. 107–165, 233–253)
7. LeDoux J.: Mózg emocjonalny. Media Rodzina, Poznań 2000. (strony 209–264)
8. Zimbardo Ph. G., Ruch F. L: Psychologia i życie. PWN, Warszawa 1996. (strony: 352–369, 456–462, 496–512)

Literatura będzie uzupełniana na bieżąco

Uzupełniająca

Literatura będzie uzupełniana na bieżąco

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
	Test wielokrotnego wyboru z punktami ujemnymi	60%.

8. INFORMACJE DODATKOWE

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich